

[Finansministeren.]

Den første af disse love, den såkaldte „udskrivningslov“, er en forlængelse af de regler, som er gældende for skatteåret 1956-57, dog med enkelte ændringer.

Folkepensionsafgiften, som opkræves første gang for skatteåret 1957-58, påhviler skalaindkomster fra 4 000 kr. for forsørgeres vedkommende og 2 500 kr. for andre skatteydere. Da skattepligten til staten indtræder fra samme indkomsttrin, har jeg fundet det rigtigst at foreslå, at der sker en mindre lempelse af skatten på disse indtægtstrin. Denne tilretning af skalaen medfører mindre lempelser af den skat, der lægges på indkomstbeløb under 6 000 kr.

Der er endvidere foreslået en ændring i den skattefri formuegrænse, idet denne foreslås forhøjet fra 30 000 kr. til 50 000 kr., og som en følge af denne ændring opnås der mindre lettelser i formueskatten af formuer indtil 100 000 kr.

Som nyt afsnit er indsat bestemmelser om sparebeviser m. v. Efter at de afgifter, som blev indført ved lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, er blevet forlænget, har jeg fundet det nødvendigt at foreslå, at den i loven indeholdte ordning med sparebeviser m. v. får virkning for skatteåret 1957-58, og da sparebeviserne udstedes på grundlag af den skattepligtige indkomst, har jeg fundet det naturligt at foreslå, at de herom gældende bestemmelser optages i udskrivningsloven.

Med de fornødne tilpasninger svarer reglerne til de for skatteårene 1955-56 og 1956-57 gældende. Dog har man fundet det rimeligt, at personer, der er fyldt 70 år, skal kunne få deres sparebevis indløst, og der er indsat bestemmelser herom i lovforslagets § 46, stk. 3.

Det andet lovforslag, om beskatning af renteforsikringer m. v., er en følge af lov nr. 260 af 2. oktober 1956 om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomssparing.

Principperne i de foreslåede beskatnings-

regler er de samme som de for renteforsikringer m. v. gældende, nemlig at indbetalinger til de pågældende ordninger er fuldt fradragsberettigede, og at udbetalinger skal medregnes i indkomsten. Endvidere er der foreslået skattefrihed for beløb, herunder rentetilskrivning, der indestår på opsparingskonti, i lighed med den skattefrihed, som allerede haves for rettigheder i henhold til livsforsikringskontrakter.

Denne udvidelse af reglerens anvendelsesområde bevirker imidlertid, at der er enkelte af de for renteforsikringer gældende regler, som må tilpasses.

Jeg kan således nævne, at indbetalingen til en pristalsreguleret alderdomsforsikring eller alderdomssparing ifølge sin natur er varierende i den årrække, hvor indbetalingerne skal finde sted. Det ville derfor være upraktisk at opretholde ligningslovens regel om, at forhøjelser af præmier, der finder sted inden for de sidste 15 år af indbetalingsperioden, skal gøres til genstand for afskrivning, og det er foreslået, at pristalsregulerede forhøjelser af præmier vedrørende renteforsikringer fuldt ud skal kunne fradrages, selv om den resterende del af præmiebetalingsperioden er under 15 år. Denne regel får efter et derom fra forsikringselskabernes side fremsat ønske gyldighed for alle renteforsikringer, idet man herved letter selskabernes administration af forsikringer tegnet som tillæg til pristalsreguleret alderdomsforsikring.

Et andet område, hvor beskatningsreglerne for indekskontrakter slår tilbage på reglerne for renteforsikringer, er beskatningen af bonus og rentetilskrivning. Hidtil har bonus, der ikke straks ved beregningen anvendtes til en forsikringsmæssig opskrivning af forsikringen, skullet medregnes i indkomsten. For så vidt angår den pristalsregulerede alderdomssparing, foreslås der imidlertid fritagelse for rentetilskrivning, så længe den henstår på kontoen, og konsekvensen heraf bliver da, at man også må holde bonus uden for beskatning, så længe den ikke udbetales.